

Franciszek Prentki
Red. Audycji Muzycznych
Rozgłośni Bydgoskiej

do ZAKS-u
do 30"

287
Program I. dnia 7.I.69.
godz. 19.35 - 20.00

Fragmety "OPERY ŻEBRACZEJ" Benjamin Brittena - libretto
Johna Gay'a w wykonaniu Państwowej Opery i Operetki
w Bydgoszczy pod dyrekcją Zdzisława Wendyńskiego.

W dniu 29 października 1968 roku Państwowa Opera i Operetka w Bydgoszczy
wystawiła "Operę Żebraczą" Benjamin Brittena do libretta Johna Gay'a -
w przekładzie Juliusza Żuławskiego i muzycznej adaptacji tekstu
Zygmunta Mycielskiego. Inscenizacji i reżyserii tego widowiska podjął się
Sławomir Żerdzicki, kierownictwo muzyczne spoczywało w ręku Zdzisława
Wendyńskiego.

Pierwotna wersja tej sztuki - to autentyczny teatr angielski z I-szej
połowy XVIII wieku.

Zawarte w niej - paląca satyra na panujące w ówczesnej Anglii stosunki,
protest przeciw panoszącej się wówczas modnej operze włoskiej oraz
autentyczny realizm - uTOROWAŁY tej sztuce drogę do wielu scen
europejskich. Wespół z francuskimi wodewilami i farsami dała ona początek
nowemu gatunkowi scenicznemu - operetce.)

Do starego tekstu Benjamin Britten napisał nową muzykę, opartą o auten-
tyczne angielskie ballady uliczne. Po przereadowaniu libretta i ~~przekształceniu~~
przekształceniu koncepcji - ta "zabawa w operę", jak głosi tytuł, - stała
się prawdziwą operą. Jej muzyka w połączeniu z innymi elementami
scenicznymi pełni obecnie bardzo ważną rolę. Krótkie 'songi'-barokowe
ballady uliczne - podniesione zostały do rangi pieśni. Brittenowska faktura
zmusza wykonawców do znacznie większego wysiłku i precyzji.

Reżyser bydgoskiego przedstawienia - Sławomir Żerdzicki, stworzył spektakl
przypominający stary teatr angielski. Wykonawcy nie tylko śpiewają ale i
mówią, spacerują po scenie i widowni. Cała więc sala teatralna jest sceną
przedstawienia a przemieszczenie dekoracji scenicznych przeprowadzają
aktorzy na oczach publiczności.

Z serii aż 69 różnych piosenek, urywków tanecznych i ballad dziadowskich pragniemy naszym słuchaczom przedstawić tutaj niektóre z nich ukazujące perypetie miłosne grona rabusiów, paserówi dam ulicznych londyńskiego świata przestępczego z początku XVIII-go wieku.

Oto piosenka pani Peachum: "Gdy w sercu czystym miłość już drga.."

Taśma I.

Prosimy posłuchać piosenkę Polly: "Gołąbka grucha.."

Taśma II.

A teraz scena zbiorowa: "..Miła Polly, mów.."

Taśma III.

~~I jeszcze~~ duet Polly i Macheath' a oraz chór: "Gdybym z dziewczyną był.."

Taśma IV.

Posłuchajmy ~~jeszcze~~ z "Opery Żebraczej" chóru męskiego: "Nalejcie w szkło"

Taśma V.

Z kolei piosenka Macheathá: "Gdy mężczyznę kłopoty pogrążą w mroku.."

Taśma VI.

A teraz piosenka Macheathá: "Młodość - to na figle czas.."

Taśma VII.

Oto piosenka Polly z towarzyszeniem chóru męskiego: "Zostaw żarty.."

Taśma VIII.

Posłuchajmy piosenki Lockitá: "Podobna jest przyjaźń.."

Taśma IX.

A teraz duet Lockitá i Peachumá: "Łykamy haczyk znów.."

Taśma X.

Tercet pani Trapes, Lockitá i Peachumá: "Jak gołąbka gruchałam." z "Opery Żebraczej" Brittena.

Taśma XI.

I jeszcze piosenka Lucy: "Kiedy dłoń wzniesie on.."

Taśma XII.

Na zakończenie zbiorowa scena "Opery Żebraczej".

Taśma XIII.

Oto duet Lucy i Polly: "Kochaj mnie spokojnie"